

lige Statstjenestemænds Antal og Lønninger, som Statstjenestemandsløven har givet os for indeværende Aar. Men ogsaa for Finanslovsforslagets Over-skuelighed har det sin Betydning, at dette ikke fremtidig indeholder disse mange Lønnings-spørgsmaal. Det, der bliver tilbage i Finansloven og i Anmærkningerne, vil blive adskilligt lettere tilgængeligt for de Medlemmer, der ikke har Lønnings-spørgsmaal som Specialitet. Jeg vil ogsaa antage, at navnlig Statsrevisionen med megen Tilfredshed vil konstatere Fordele-
lene ved den nye Ordning.

Forslaget til Normeringslov foreligger i Aar meget sent, hvilket jeg ikke paa nogen Maade skal bebrejde den højtærede Finansminister. Grunden er jo, som vi alle ved, at Lønningsloven blev vedtaget saa tæt op til 1. Oktober, at den med alle sine direkte og indirekte Virkninger har bevirket, at Finanslovsforslaget nu op til tredje Behandling minder om en Bygning, der gerne skulde være, men ikke kan blive færdig til April Flyttedag, og hvor Malere, Snedkere, Tømrere og andre arbejder, saa de falder over hinanden, for dog at gøre den nogenlunde færdig til Indflytning.

Om Enkeltheder i Normeringslovsfor-slaget skal jeg ikke udtale mig her ved første Behandling. Det er en saa udpræget Udvalgslov som nogen, og den maa grundigt gennemgaaes af Lønningsudvalget. Heldigvis vil denne Udvalgsbehandling dog formentlig i Aar kunne gaa hurtigere end ellers, idet Bevillingerne for en Del af Stillingerne — og jeg vil understrege: en Del af de Stillinger, som koster Penge, maaske den væsentligste Del af den Ud-gift, her er Tale om — i Virkeligheden allerede er givne. Det drejer sig for en meget stor Del om Stillinger, der er op-rettede allerede i Juli Maaned som Følge af den 8 Timers Arbejdsdag, men som vi den Gang af formelle Grunde ikke optog paa Statstjenestemandsløven. Vi kender for en meget stor Del disse Stillinger — det gælder navnlig Etaterne —, og vi kunde, hvis der havde været Tid til det, have optaget dem i Lønningsloven. I saa Fald vilde vi ikke have haft dem nu paa Normeringsloven, og vi vilde ikke have staaet overfor den af Finansministeren nævnte store Udgift. Denne Del af dem kommer vi altsaa forholdsvis let over, og en stor Del af de andre Stillinger er Løn-ningsudvalget ogsaa bekendt med, forsaa-vidt som vi har siddet og pillet dem ud af Finansloven, for at vi allerede for 1920—21 kunde faa Normeringsforslaget frem i

den forudsatte og ved Tjenestemandsløven bestemte Skikkelse. Jeg antager derfor, at vi, selv om vi ikke har den Tid til det, som vi ellers vil faa, og selv om det til-syneladende er et meget stort Værk, der her er forelagt — det indeholder sikkert ogsaa langt flere Paragraffer og Bestem-melser, end der normalt vil findes i Nor-meringslovene —, forholdsvis hurtigt i Ud-valget vil kunne komme Stoffet igennem.

Hermed skal jeg anbefale Lovforsla-get til en velvillig og hurtig Behandling i Lønningsudvalget.

Kofoed: Som allerede bemærket af foregaaende ærede Talere er det første Gang, vi her i Rigsdagen behandler et For-slag til en Normeringslov. Tanken om en saadan Deling, kan jeg vel sige, af Finans-loven, er som bekendt udgaaet fra Løn-ningskommissionen. Det har i Grunden været ret forbausende, i hvert Fald for mig, at se, hvor let denne ret indgribende Deling af Finansloven og dermed følgende Ændring i hele vort Bevillingssystem er gaaet igennem Rigsdagen. Der var i Løn-ningskommissionen ret store Betænkelig-heder, navnlig med Hensyn til hvad Rig-sdagen vilde sige, hvis vi foreslog en saa betydelig Del af Bevillingsmagten taget bort fra Finansudvalget, saa store Dele taget ud af Finansloven og overført til en særlig Lov og antagelig et særligt Udvalg. Men hvis jeg ikke husker fejl, faldt der under Lønningslovens Behandling her i August—September Maaned ikke en eneste Bemærkning, hverken i dette høje Ting eller i det andet høje Ting, om § 46 i Lønningsloven, som gennemførte Norm-eringslovsprincippet. For dem af os i Løn-ningskommissionen, som gerne vilde have det gennemført, var ingen særlig Grund til at forsvare det, da det ikke blev an-grebet, og fra anden Side kom der ikke nogen Bemærkning om dette nye Princip's heldige eller uheldige Konsekvenser.

I Dag er det sagt af de to ærede foregaaende Talere, at de finder denne Deling meget naturlig og meget nyttig, og jeg kan ganske slutte mig til disse Ud-talelser. Jeg tror, det er overmaade nyt-tigt, at Arbejdsdelingen fremtidig bliver saadan, som den vil blive, naar Finans-loven kommer til at omfatte de egentlige Bevillinger og for Tjenestemandstillinger-nes Vedkommende kommer til at omfatte de Stillinger, som ifølge Lønningsloven er undtagne fra Normering og naturligt maa være undtagne fra Normering, idet man ikke kan binde en Administration saa fast,